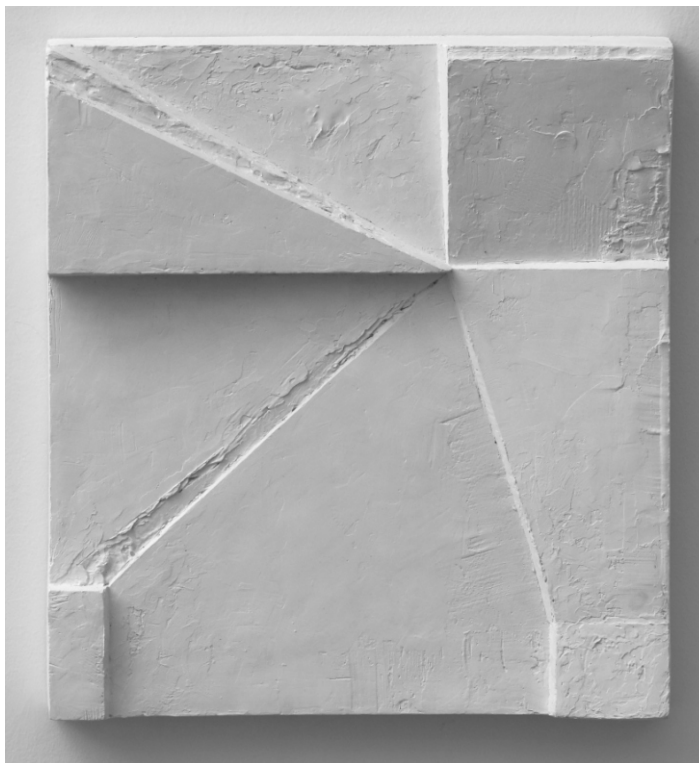

Výstavy, ediční činnost:

2018 Galerie Závodný, Mikulov (samost. výstava); Für immer Blau, Kunstverein Duisburg, Německo; Für immer Blau, Schlachthaus.fresh&fine art, Berlín, Německo (společné výstavy) / 2017 Členění, Dům umění České Budějovice; Socha, Topičův salon, Praha; Galerie 50°47'55.9"N 14°57'22.6"E, kostel v Andělské Hoře u Chrastavy; Galerie Goller, Selb, Německo (samost. výstavy); prezentace na Pecha Kucha Night Prague Vol. 55; Socha 2 AVU 1995–2016, NAVU, 2017 (editorka knihy společně s I. Mladičovou) / 2016 Grafiky, slepotisky a jedna socha, Geofyzikální ústav AV ČR, Praha; Projekt Nika 7a, Klášter Dominikánů Praha (samost. výstavy) / 2015 Tvar předchází prostor, Galerie Dům, Broumov (samost. výstava); Socha, GASK, Kutná Hora (společně s D. Vinopalovou); Místo sochy, Kostel sv. Vavřince, Galerie Klatovy / Klenová (společná výstava); Michal Maršálek, Pootevřeno, Dauphin, 2015 (ilustrace, grafická úprava) / 2013 Jiný čas, Kostel sv. Vavřince, Galerie Klatovy / Klenová, Klatovy (samost. výstava) / 2012 Souvislost, Galerie města Loun (samost. výstava) / 2011 Jarní, Ústav makromolekulární chemie ČSAV, Praha (samost. výstava); Fundamenty & Sedimenty, Městská knihovna, GHMP, Praha; VI. Nový zlínský salon, Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně; Svoz 16, Rabasova galerie, Rakovník (společné výstavy); NMF, Kadaň (realizace); Raketstation Hombroich, Německo (rezidenční pobyt) / 2010 Jedna socha, Galerie výtvarného umění v Náchodě (samost. výstava); Svoz 12, Kostel Nejsvětějšího Salvátora, Praha (společná výstava) / 2009 Tvary, Letohrádek Ostrov, Galerie umění Karlovy Vary / Tvary, Oblastní galerie v Liberci (samost. výstavy); Vzkročení do prostoru, Galerie výtvarného umění v Mostě (společná výstava); ocenění Grafika roku – čestné uznání / 2008 V. Nový zlínský salon, Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně; Nic na odív...?, Kateřinská zahrada, Praha (společné výstavy); ocenění Grafika roku – čestné uznání / 2007 Linie a forma, Galerie Caesar, Olomouc (samost. výstava); Socha 3, Wortnerův dům, AJG, České Budějovice (společná výstava) / 2006

Dialogy, Síň pod Plečnikovým schodištěm, Pražský Hrad (společně s J. Zeithammlem); Galerie Bayer&Bayer, Praha (společně s J. Zeithammlem); Socha 2, Galerie Felixe Jeneweina, Kutná Hora (společná výstava) / 2005 Hmota, objem, tvar, Galerie Jiřího Jílka, Šumperk (samost. výstava); Gustav Erhart, Podvojná znamení, Dauphin, 2005 (ilustrace) / 2004 Galerie Bayer&Bayer, Praha (samost. výstava); Dialog, Prinz-Max-Palais, Karlsruhe, Německo (společná výstava) / 2003 Glypho Grafein, Galerie výtvarného umění v Mostě (samost. výstava); Dřevo, Markneukirchen, Německo (symposium) – 2. Cena / 2002 Socha II, Reinraum, Düsseldorf, Německo (společná výstava) / 1999 Ateliérová cena AVU / 1996 0396, Okresní muzeum Louny (samost. výstava)

*Střed II, 2018,
sádra, 69 x 69 x 12 cm*

Geofyzikální ústav AV ČR, v.v.i.
Archiv výtvarného umění

GFÚ

ARCHIV

Vás srdečně zvou
na padesátou pátou výstavu cyklu
Setkávání

Monika Immrová:
Území čtverce
(reliéfy)

zahájení ve středu 12. prosince 2018
v 17:00 hodin

úvodní slovo Jiří Hůla

housle Eva Šibřínová,
klavír Josef Popelka ml.

otevřeno 13. prosince 2018 - 8. února 2019
po-pá 8.00-16.00 hodin

Geofyzikální ústav AV ČR
Boční II, 140 00 Praha 4-Spořilov
www.ig.cas.cz
www.artarchiv.cz

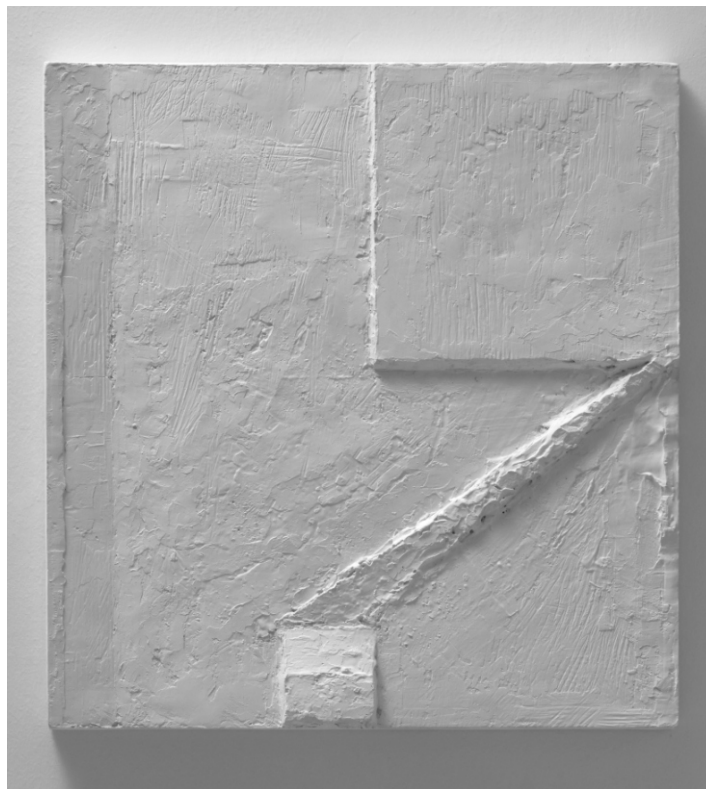
Výstavy Setkávání v GFÚ podporuje MČ Praha 4.

MONIKA IMMROVÁ (nar. 1970 v Lounech) vystudovala Střední výtvarnou školu Václava Hollara v Praze (1992–1995), v letech 1995–2001 absolvovala Akademii výtvarných umění v Praze; roku 1997 absolvovala stáž na Staatliche Akademie der Bildenden Künste Stuttgart a v letech 1999–2000 na drážďanské Hochschule für Bildende Künste; roku 1999 získala Ateliérovou cenu AVU, kde pokračovala v letech 2012–2018 v doktorském studiu, tematicky vycházejícím ze spolupráce s architektem J. Šépkou. Spoluzaložila sochařské seskupení Socha 2 a iniciovala řadu jeho společných výstav.

„Zaobírám se především hmotou a světlem. Vytvářím prostor. Důležité jsou pro mne rozměry, proporce, naklonění, přirozený růst a účinnost jednotlivých materiálů, a to vzhledem ke konečnému působení celku. Socha je pro mě možnost.“ To jsou věty Moniky Immrové, jimiž uvádí svou rozsáhlejší rozpravu o obecných sochařských tématech, jako proporční a kompoziční zákonitosti celku nebo například krása. Nejde o slova nezávazná, vycházejí z dlouhodobé sochařské zkušenosti.

Monika Immrová se v posledních několika letech zabývá především reliéfem. Řada vytvořených slepotisků, grafik, kartonových, sádrových a betonových reliéfů je přesvědčivě vypovídající. Jednoduchá, jasná řeč je pro Moniku Immrovou

„hodnotou“. Její umělecký výraz charakterizuje plastická forma, uměřenost, přesnost, zájem o významovou podnětnost koexistence linií, ploch a objemů, o vzájemnost celku a detailu. Autorčino dlouhodobé téma reliéfu logicky vyplynulo z vytváření návrhu pro konkrétní architekturu. Práci současně doprovází sledování možnosti existence proporčních zákonitostí v abstraktním tvarosloví. Tedy vzájemnost sochy a architektury,

*Bez názvu, 2018,
sádra, 63 x 60 x 7 cm*

vzhledem k fenoménu kánonu pak zpětně ohledávání principů odlišných dob, míst a ideových prostorů – pomyslné linie od soch Polykleitových k pracím Hany Wichterlové nebo Františka Kyncla. Autorčinu pozornost poutá vzájemnost pomyslné duality subjektivního a veřejně sdíleného. V průběhu práce na reliéfech, zprostředkujících významy pevnosti, čistoty, opory, se vynořily podnětné momenty. Centrálně situovaná forma čtverce, okolo níž se odvíjela kompoziční sestava nakloněných ploch a linií, se v posledním souboru sádrových reliéfů přetransformovala v bod, jenž otevřel odlišné možnosti pojetí celku. Čtverec jako prvek stabilizující, bod jako prvek symbolizující iniciaci, počátek. U nejnovějších reliéfů Moniky Immrové zaujme naši pozornost nezvyklá povrchová syrovost. Touha po hledání formálních či významových souvislostí nás může přivést až k autorčiny reliéfním pracím z dob studií, kdy zkoumala struktury a „zhmotňovala“ kresby. Monika Immrová svými sochami i reliéfy „aktivizuje“ prostor. Vzhledem k používanému měřítku lze obecně říci, že jej „zlidšťuje“. Její reliéfy a sochy nabízejí možnost k vnímání na subtilnějších rovinách, nabádají k soustředěné niterné koncentraci, jakoby ustavovaly pomyslné ideové území čtverce.

Iva Mladičová